

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτιοδὶς ἀπευθύνεται :

Πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Κ. Γάγαρη
Συντάκτην «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθήνας

Τὰ ἐν Τουρκίᾳ

ἐκτιλινόμενα ἀπὸ
τινὸς πολιτικῆς γε-
γονότα δικαιολο-

γοῦσι πληρέστερα τὰς ἀπαισιοδόξους κρίσεις, ἃς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ νεοτουρκικοῦ κινήματος ἐξε-
σπεν ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου». Ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐπῆλθεν ἡ πτώσις τοῦ Μ. Βεζύρου Κιαιμήλ πασᾶ καὶ ὁ ἀναρχισμὸς τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν Χιλμὴ πασᾶν, τρανῶτα ἀπέδειξεν, ὅτι ἐν Τουρκίᾳ δὲν ὑπάρχει συνταγματικὸν πολιτεύμα, ἀλλ' ἀπλῆ παρωδιὰ συντάγματος, πρὸς τὸ θεσθῆναι, χρησιμεύουσα ὡς περι-
λύπηρ διὰ συνταγματικῶν τύπων τὴν ὑπὸ τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου ἀνεύθυνον διαχείρισιν τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς, καὶ πασῶν ἐν γένει τῶν ἐξουσιῶν. Διότι, ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς ἐξεμνηστέον ἡ Σουλτανικὴ ἐξουσία καὶ κατεργαζόμην τοῦ Καλίου τοῦ γόητρον, οὐδ' ἡ Βουλὴ ἀπέκτησε τὴν ἐλαχίστην πραγματικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς πολιτείας. Σουλτάνος, Βουλὴ, Κυβέρνησις, εἶνε ἀπλᾶ νευρόσπαστα ἐν ταῖς χερσὶ μιᾶς ἀκράτου καὶ ἀνευθύνου ἀρχῆς, τρομοκρατούσης τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας. Εἰς ἐν νεῦμα τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου, διάφοροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ συνέχοντο καὶ ἐμπέμπουν ἀπειλητικὰ τηλεγραφήματα πρὸς τὸν Σουλτάνον, τὴν Βουλὴν, τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐνώπιον τοῦ φάσματος τοῦ ἐμφυλίου σπα-
ραγμοῦ καὶ τῶν ἀναριθμητῶν συμφορῶν ἃς θέλει οὗτος ἐπίσπερει, ὑποχωροῦσιν ὠχρίωντες ἐκ τοῦ τρόμου, Σουλτάνος, Βουλὴ καὶ Κυβέρνησις. Οὐδεμίαν τῶν ἐπισήμων τούτων τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους ἐξουσιῶν τολμᾷ νὰ ἐργασθῇ μετ' αὐτοβουλίας καὶ ἀνεξαρτησίας. Εἰς τὸ ἐλάχιστον δεῖγμα, εἰς τὴν ἐλαχίστην ἀπόπειραν χειραφετήσεως τῶν, διάφορα στρατιωτικὰ σώματα καὶ πολεμικὰ πλοῖα στασιάζουσι καὶ στέλλουσι τηλε-
γράφα ἀπειλοῦντα νὰ βαδίσωσι κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἢ νὰ βομβαρδίσωσιν αὐτήν.

Πάντα ταῦτα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ἡ ἀπολυταρχία τοῦ Χαμίτ δὲν ἀντικατεστάθη ὑπὸ συνταγματικὸν πολιτεύμα, ἀλλ' ὑπὸ τρομοκρατίας ἐνεχούσης οὐκ ὀλίγα σπέρματα ἀναρχίας. Καὶ ἦτο ἐπόμενον νὰ συμβῶσι ταῦτα, διότι τὸ νεοτουρκικὸν κόμμα δὲν ἀπέρρευσεν ἐκ τῶν σπλάγγων τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ συναισθανθέντες τὴν ἀνάγκην τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐλευθεριῶν, ἀλλὰ ἐδημιουργήθη ἐκ τῆς ἀντιδράσεως ἣν ἐγέννησεν ἐν τῷ στρατῷ, ἐν τῷ στόλῳ καὶ μεταξὺ πολλῶν πολιτικῶν βαθμιούχων ἢ ἐπὶ τριάκοντα καὶ δύο ἔτη διαρκέσασα ἀφόρητος καὶ καχύποπτος τοῦ Χαμίτ τυραννία καὶ αἱ κολοσιαιαὶ καταχρήσεις τῆς περὶ αὐτὸν σπείρας. Οἱ Νεότουρκοι ἀπετελέσθησαν ἐκ τῶν κατὰ καιροὺς ὑποπιπτόντων ὑπὸ τὴν δυσμένειαν τοῦ Σουλτάνου καὶ δραπετευσόντων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν βαθμιούχων. Ἐνεκα τοῦ δειλοῦ καὶ φιλοπόπτου χαρακτῆρος τοῦ Χαμίτ, καὶ τοῦ εὐρυτάτου συστήματος τῆς κατασκοπείας ὅπερ εἶχεν ἰδρύσει χάριν τῆς ἀσφαλείας του, πολυαριθμότατοι ἦσαν οἱ χαρακτηριζόμενοι ὡς ἐχθροὶ του καὶ λυσσῶδως καταδιωκόμενοι. Οὗτοι, καταφυγόντες εἰς διάφορα εὐρωπαϊκὰ κέντρα καὶ ἰδόντες ἐκ τοῦ πλησίον τὴν λειτουργίαν τῶν συνταγματικῶν πολιτευμάτων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ἐνόμισαν ὅτι ἠδύναντο νὰ ἀνατρέψωσι τὸν Χαμίτ καὶ νὰ καταλάβωσι τὴν ἐξουσίαν καὶ τὰ

ἐξ αὐτῆς ἀγαθὰ, ἐπαγγελλόμενοι τὴν ἀναγέν-
νισιν τῆς Τουρκίας διὰ τοῦ συντάγματος. Ἐ-
πειδὴ δέ, πολυάριθμοι ἤδη ὄντες, εἶχον πλη-
θύν συγγενῶν καὶ ὁμοφρόνων ἐν τῷ στρατῷ καὶ τῷ ναυτικῷ, ἐνήργησαν προπαγάνδαν ἐν αὐτοῖς καὶ κατῴρθωσαν νὰ ἐπιτύχωσι τὴν μεταβολήν, ἣτις κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον συνετελέ-
σθη. Ἡ μεταβολὴ λοιπὸν αὕτη οὐδαμῶς ἀπέρ-
ρευσε ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ μεγάλου ὄγκου τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ, οὔτε εἶνε προϊόν τῆς παρ' αὐ-
τοῦ συναισθήσεως τῆς ἀνάγκης τῶν συνταγμα-
τικῶν θεσμῶν. Εἶνε ἔργον ὀλίγων ἐκατοστῶν
δυσηρεστημένων ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων, οἵτινες κατῴρθωσαν νὰ παρασύρῳσι προσωρινῶς καὶ μέρος τοῦ τουρκικοῦ ὄγκου, ὃν ἐνεπείσαν μετ' ἡν ἰδέαν, ὅτι διὰ τοῦ Συντάγματος, ἀφ' ἐ-
νὸς θέλει ἀποσοβῆθαι πᾶσα τοῦ λοιποῦ ἐπέμβα-
σις τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων εἰς τὰ ἐσωτε-
ρικὰ πράγματα τῆς Τουρκίας, καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ ἀφομοιωθῶσι καὶ ἀπορροφηθῶσιν ἐν τῷ Ὀθωμανισμῷ πάντες οἱ λαοὶ τῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ τουρκικὸς λαὸς διὰ τοὺς δύο τούτους λό-
γους καὶ μόνους ἠνέχθη τὸ δῆθεν Σύνταγμα, διὰ τοῦ ὁποῦ τὸν ἐπείρισαν, καὶ τοῦ ὁποῦ οὐδέποτε ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐνόησε τὸ πνεῦμα. Διὰ τοῦτο, καὶ ἡ διὰ παρω-
δίας ἐκλογῶν καταρτισθεῖσα Βουλὴ, καθὼ τί-
ποτε κατ' οὐσίαν μὴ ἀντιπροσωπεύουσα, στε-
ρεῖται πάσης ἠθικῆς δυνάμεως καὶ εἶνε, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀπλοῦν νευρόσπαστον τοῦ Νεο-
τουρκικοῦ Κομιτάτου. Ἐὰν δέ τὸ Κομιτάτον τοῦτο ἔπαυε νὰ ὑπάρχῃ, ἡ Βουλὴ, ἐξακολου-
θούσα πάντοτε τίποτε νὰ μὴ ἀντιπροσωπεύῃ, θὰ καθίστατο ταπεινὴ θεραπευτικὴ τοῦ Γιλδίζ, ἐὰν μὴ κατηργεῖτο ὁλοσχερῶς. Διότι, πρέπει καλῶς νὰ νοηθῇ, ὅτι τῆς Τουρκίας οὗσης μω-
σαϊκοῦ, ἐθνῶν, φυλῶν καὶ θρησκευμάτων, ἀπο-
τελεσθέντος διὰ τῆς κατακτήσεως, οὔτε συναι-
σθημα ἐθνικῆς ἐνότητος οὔτε ἰδέαν λαϊκῆς κυ-
ριαρχίας ὑφίσταται, ὅπως ἀποτελέσει βάσιν κοι-
νοβουλευτικοῦ καθεστώτος. Αἱ μόναι συνεκτικαὶ δυνάμεις τοῦ μωσαϊκοῦ τούτου ἦσαν ὁ στρατὸς καὶ τὸ συγκεντροῦν τὴν πίστιν τῶν διαφόρων
μουσουλμανικῶν φυλῶν γόητρον τοῦ Καλίου. Ἐπειδὴ δέ τὸ συνταγματικὸν πολιτεύμα ἀ-
ποτελεῖ ἀρνήσιν τοῦ Καλίου, ἡ μόνη ἐναπο-
μείνουσα συνεκτικὴ δύναμις εἶνε ὁ στρατός. Οἱ ἔχοντες τὸν στρατὸν μετ' ἑαυτῶν εἶνε κύ-
ριοι τῶν πάντων ἐν Τουρκίᾳ. Σήμερον ὁ στρα-
τός εἶνε κατὰ μέγα μέρος ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου, καὶ ἐφ' ὅσον ἐξέκο-
λουθεῖ ἡ τοιαύτη κατὰστασις θέλει δεσπόζειν τὸ Κομιτάτον. Τούτου ἐκλείψαντος, ἡ ἰσχὺς κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν Πατισσάχ. Μεταξὺ τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κο-
μιτάτου καὶ τοῦ Σουλτάνου εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀρθῇ Βουλὴ με κύρος καὶ με αὐθεντίαν, θέ-
τουσα τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα εἰς τὴν θέσιν τῶν, διὰ τὸν ἀπλοῦστατον λόγον ὅτι δὲν ἔχει βάσιν ἐφ' ἣς νὰ στηριχθῇ καὶ ἀπὸ τῆς ὁποίας νὰ ἀρυσθῇ δύναμιν καὶ ἐπιβολήν. Αἱ ἀλήθειαι αὗται, ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν θὰ βραδύνωσι νὰ κα-
τανοηθῶσιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, διότι εἶνε ἀπόλυ-
τος ἀνάγκη αἱ Δυνάμεις νὰ προπαρασκευασθῶ-
σιν ὅπως λάβωσι μέτρα προληπτικὰ τῶν ὀλε-
θρίων ἀποτελεσμάτων, ἅτινα θέλει ἔχει ἡ ἐξέ-
λιξις τῆς Νεοτουρκικῆς τρομοκρατίας εἰς πλήρη ἀναρχίαν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡ κατάσταση εἰς τὸ τμήμα Κονρέντων. — Αἱ καταπιέσεις τῶν Τούρκων, ξέλο ἀλύπητο, βασανιστήρια καὶ βιασμοί. — Ὁ Ποτέσης καὶ Κρομμύδας. — Τὰ ἐγκαίνια τῶν νυκτε-
ρινῶν Σχολῶν, ἡ ἐναρξίς. — Ἐκλογικὰ Ἰωαννίνων.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1909.

Ὅπως εἶχομεν προῖδη περὶ τοὺς 300 στρα-
τιῶται ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ γνωστοῦ ἐπὶ ὠμό-
τητι Χασάν τσάμη μουλιαζίμη καὶ τὴν ὀδη-
γίαν τοῦ ἐπὶ τῶν ἱμπλιακίων ὑπαλλήλου Χαί-
ρη Τσάνου διηυθύνθησαν εἰς τὴν Κρετσούνισταν καὶ τὰ περίχωρα πρὸς καταδίωξιν τῶν Πο-
τέσης καὶ Κρομμύδας λαθόντες μετ' ἑαυτῶν καὶ ὄρειον πυροβόλον! Κατὰ τὴν ἀνέκαθεν ἐπι-
κρατοῦσαν τακτικὴν ἀντὶ νὰ τραπῶσι πρὸς κα-
ταδίωξιν τῶν κακοποιῶν στοιχείων, ὧν τὸ κρυ-
σφύγετον καὶ τὴν διαμονὴν ὑπέδειξαν οἱ τα-
λαίπωροι χωρικοί, ἐτράπησαν τὴν εἰς τὰ χω-
ρία ἀγροῦσαν καὶ ἤρχισαν τὰς ἀνακρίσεις καὶ τὰς γνωστὰς πιέσεις, τοὺς δαρμούς καὶ τὸ πλιά-
τσικο ἀλλὰ καὶ τὸ χεῖριστον ἐβίασαν καὶ Παρ-
θένους! Ἀντὶ δὲ νὰ καταδιώξωσι τοὺς Κρομ-
μύδας καὶ Ποτέσην, ἠρκέσθησαν νὰ στείλωσιν αὐτοῖς δεσμίους περὶ τοὺς 15 χωρικοὺς καὶ 2 γυναῖκας, τὴν μητέρα καὶ ἀδελφὴν τοῦ Κρομμύδα· ἀλλοίμου-
νον εἰς τοὺς ἀτυχεῖς χωρικοὺς, οἵτινες ὑπὸ τὴν φοβερὰν πίεσιν τοῦ Χασάν Τσάμη εὐρισκόμενοι καὶ ἀναγκαζόμενοι νὰ τρέψωσι τόσον στρατὸν ἐν καιρῷ χειμῶνος μάλιστα, κινδυνεύουσιν οἱ πλείστοι ἐκτὸς τῶν ἄλλων στερήσεων καὶ κα-
κουχιῶν, ἃς ὑφίστανται, καὶ νὰ πάθωσι τὸν ἐκ πείνης θάνατον. Εἰς τί ἔπτασαν οἱ ταλαί-
πωροι χωρικοὶ ἂν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἀνεφάνη-
σαν λησταὶ ἢ ἀντάρται; Εἶναι ὑπεύθυνοι αὐτοὶ διὰ τὰς πράξεις ἄλλων, ὧν τὸ κίνημα καὶ κα-
τήγγειλον καὶ δὲν ἐπεδοκίμασαν; Ἐὰν ὅπως θέλουν νὰ παραστήσωσι τὰ πράγματα οἱ φί-
λοι μας Μωαμεθανοὶ ἐπρόκειτο περὶ ἐπαναστα-
τικοῦ κινήματος εἰς ὃ συμμετέχοντες κατ' αὐτὰς πάντες, δὲν θὰ ἠδύναντο ὅχι μόνον ὁ Χασάν Τσάμης νὰ καταπνίξῃ αὐτό, οὐδὲ οἱ ἐμπολῖται Ἀρβανίτες, οὐς ὡς φόβητρον μᾶς παρουσιάζει ἀλλὰ καὶ τάγματα ὀλοκληρᾶ. Ἀς μάθωσιν οἱ κύριοι οὗτοι διὰ τελευταίαν φοράν ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἡπείρου εἶνε νομοταγὴς καὶ ὅτι ἀνέχεται τὰς πιέσεις μέχρις ὁρίου ὅπως πέραν τοῦ ὁποῦ δὲν θὰ ἀνεχθῇ ταύτας καὶ τότε θὰ ἴδωμεν ποῖοι θὰ εἶνε ἐκεῖνοι, οἵτινες θὰ μετανοήσωσιν. Λέγεται, ὅπως ἦτο ἐπόμενον, ὅτι ὁ Ποτέσης ἀνεχώρησε ἐντεῦθεν, εἴθε δὲ νὰ τὸν μιμηθῇ καὶ ὁ Κρομμύδας, ἵνα ἀπαλλαγῇ ὁ ἀτυχὴς αὐτὸς τὸτος ἀπὸ τὰ βάσανα.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν περὶ τὴν 11ην τουρκιστὶ ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῶν νυ-
κτερινῶν Σχολῶν. Τὸν ἡγιασμὸν ἐτέλεσεν αὐ-
τὸς Μητροπολίτης ἡμῶν κ. Γεράσιμος, παρόν-
τος καὶ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς Παιδείας καὶ πολ-
λῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μετ' ὅλου τοῦ διοι-
κητικοῦ Συμβουλίου. Κατάλληλον λόγον ἐξε-
φώνησεν ὁ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν νυκτερινῶν Σχολῶν, ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς κ. Κ. Ἀρά-
πης καθηγητῆς, ἐξάρας τὴν χρησιμότητα τῶν τοιούτων Σχολῶν, ἐξ ὧν ἀνεδείχθησαν πολλοὶ καὶ ἐπιστήμονες καὶ μεγαλέμποροι καὶ βιομη-

«Εἶναι εὐτυχής, παρατηρῶν ὅτι ὑπάρχει μεγάλη πρόοδος εἰς τὴν προσδοκίαν τῆς διευθετήσεως τῶν διαφορῶν ἐν τοῖς Βαλκανίοις δυσχερεῶν. Ἡ διάπυρος ἐπιθυμία μου εἶνε, ὅπως

αί διεξαγόμεναι διαπραγματεύσεις καταλήξω-
σιν εις συνεννόησιν ικανοποιητικήν δι' όλα τὰ
Κράτη, των οποίων τὰ συμφέροντα θίγονται.

—Εις τὸ Βερολίνον ἐνεφανίσθη φοβερός ἀντε-
ροβόλτης ὅστις ἐνεδρεῦον εἰς τὰς ἀποκέντρους
συνοικίας ξεκοιλιάζει τὰς ἀπόρους ἐργατίδας
τὰς ἐπιστρεφούσας ἐκ τῶν ἐργασιῶν των. Τὰ
θύματα ἀνῆλθον μέχρι τοῦδε εἰς 40. Ἡ κοινω-
νία τοῦ Βερολίνου βοᾷ κατὰ τῆς ἀστυνομίας
ἥτις δὲν ἡδυνήθη μέχρι τοῦδε οὔτε κἀν τὰ
ἔχνη τοῦ κακούργου νὰ ἀνακαλύψῃ. Χθὲς τέσ-
σαρες γυναῖκες ἐργατίδες εὐρέθησαν βρέως
πληγωμέναι εἰς τὴν αὐτὴν πάντοτε ἀπόκεντρον
συνοικίαν τοῦ Βερολίνου. Ἡ ἀπόγνωσις τῶν
ἐργατίδων εἶνε ἀπερίγραπτος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΗΠΕΙΡΩΤΟΥ

Κωνσταντινούπολις, 2 Φεβρουαρίου 1909.

Ἀγαπητέ μοι Γεώργιε,

Ἄφ' οὗ ἐξήντησα... ὡς καὶ ἄφ' οὗ ἐρωτήσω τὰ τῆς
πολιτικῆς ὑγείας σου θὰ σοῦ ζητήσω τὴν ἀδειαν νὰ
μὴ σοῦ γράψω περισσότερα, διότι κατ' ἀνάγκην θὰ
σοῦ γράψω τὰ πολιτικά μας, νὰ τὰ ὅποια δὲν εἶνε
καὶ τόσον ρόδινο. Ἐπεσεν ὁ Κιαμήλ, ἦλθεν ὁ Χου-
σεϊν Χελμὴ-πασσάς· ὑπερίσχυσε τὸ Κομιτάτον ἀγώ-
μενον ὑπὸ μερικῶν σωδινιστῶν παιδαρίων· οἱ ἰδιοί
μας οἱ ταγοὶ ἀνεματίσθη καὶ ἀνευ πολιτικῆς εἰλι-
κρινείας, ὥστε κίνδυνος μέγας ἐπικρέμαται εἰς τὸ Γέ-
νος μας. Τὰ βάθρα τοῦ Ἱεροσολυμητικοῦ θρόνου σεί-
ονται δίκην τοίχων ἐν Μεσσηνί κατὰ τὸν σεισμόν,
εἰς τὸ Φανάριον βασιλεύει ἡ ἰδιοτέλεια καὶ οἱ ἐν τῷ
Πατριαρχίῳ διέρχονται καθ' ἐκάστην στιγμὴν πρό-
τῃς Πύλης τοῦ Γρηγορίου τοῦ Β' χωρὶς νὰ αἰσθύνον-
ται διὰ τὴν ἰδικήν των σμικρότητα· ὁ τύπος μας
γετισμέναι ἢ νὰ ἐξερεθίσῃ ἀνοήτως τοὺς Τούρκους ἢ
καὶ νὰ βεκλαμάρῃ μερικὰς μετριότητας ζητούσας νὰ
ὕψωσιν τὸ ταπεινὸν τῶν ἀνάστητα προσθέτουσαι εἰς
τὰ ταχούνια των μερικὰ φύλλα σιγαροχάρτου καὶ θὰ
ἐννοήσῃς διατὶ μὲ πιάνει ἀηδία, ἐὰν σοῦ γράψω τὰ
πολιτικά μας νὰ καὶ αὐτὰ ποῦ σοῦ ἐγράψα ἀρκετὰ
εἶνε.

Κλαίω μόνον τὴν δυστυχίαν μας καὶ γλυκεῖαν Ἡπει-
ρον ἥτις ὡς φαίνεται θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐξίλαστήριον
θύμα τῆς μαγίας τῶν Νεοτούρκων, οἵτινες θέλοντες
νὰ ψυχράνωσι τὰ αἰσθήματα τῶν Τούρκων πρὸς τοὺς
Ἕλληνας ἐν γένει ἔχον ἀρχίσῃ νὰ καλιτερεῖ-
ουν, ἡγεῖραν τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης νῦν δὲ παρου-
σιάζουν τὴν Ἡπειρον ἢ ἐτοίμην πρὸς ἐπανάστασιν καὶ
ἐπομένως συνωμοτοῦσαν μετὰ τῶν ἀπίστων Γιουνά-
νηδων κατὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους. Ἐπομένως
ἡ ἀθλία δέον νὰ τιμωρηθῇ, delenda est Carthago...
μακρὰν δὲ ἀπὸ τοὺς ἀπίστους, τοὺς προαιωνίους ἐχ-
θρούς τῆς Τουρκίας, τοὺς βρωμεροὺς Γιουνανλῆδες.
Παπαὶ! παπαὶ! ιαταταὶ!!! Ἄς ἐννοήσωμεν, πλέον
ὅτι διατρέχει τὸ ἔθνος μας τὴν κρισιμωτέραν
τοῦ ἐποχῆν, ἃς οὐνασπιδώμεν, ἃς σκεπτόμεθα
περισσότερον καὶ ἃς οὐμιλῶμεν ὀλιγώτερον, ἃς παρα-
δεχθώμεν ἐπὶ τέλους ὅτι ὁ Ἕλληνισμός δὲν εἶνε οἱ
λαζαρόνοι οἱ ἀπολαμβάνοντες τὴν Ἀθηναϊκὴν λιπαρὰ
καὶ σκιαζόμενοι ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς Ἀκροπόλεως,
ἀλλ' ὅτι ἐκτείνεται εὐτυχῶς καὶ λιγάκι μακρότερα
ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι τοῦ Ἀδρια καὶ ἀπὸ τῆς Ρο-
δόπης μέχρι κάτω τῆς Κρήτης καὶ πέραν τῶν Ἱερο-
σολύμων.

Βλέπεις πόσον ὀλισθηρὸν εἶνε αὐτὸ τὸ εὐλογημένον
ἔδαφος τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς, ὥστε χωρὶς νὰ θέλω
σοῦ ἐγέμισα τέσσαρες σελίδας, χωρὶς νὰ ἀρχίσω οὔτε
τὸν πρόλογο...

Σὲ φιλῶ ἐκ ψυχῆς.

Ὅπως Σὸς καὶ πρόθυμος

Χ. Α.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐδόθη εἰς
τὴν ἐν δὲφ' Ὁμήρου αἰθούσαν τῆς Φιλαδελφείας ἡ ἐ-
τήσια χορευτικὴ ἐσπερὶς τῆς ἐν Ἀθῆναις Ἡπειρωτι-
κῆς ἀδελφότητος στεφθεῖσα ἀπὸ ἐπιτυχίαν καὶ πολὺ
περισσότερον ἀπὸ τὰ προηγούμενα ἔτη. Καίτοι ὁ και-
ρὸς ἦτο βροχερὸς συνεκεντρώθη ἐκεῖ τὸ ἄνθος τῆς
ἐν Ἀθῆναις Ἡπειρωτικῆς παροικίας ἀπὸ τῆς 9 μ. μ.
ὥρας καὶ ὁ χορὸς διήρκεσε μέχρι τῆς 4ης πρωΐνης
ὥρας. Μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων ἐχορευθῆ ἀρμονικώτατα
καὶ ὁ ἀλγισμὸν τῶν τσάμικων ἡγουμένων τῶν κυριῶν
Ζάχου καὶ Χρόνη, αἵτινες μετὰ θαυμαστῆς γοητείας
ἐχόρευσαν. Ὅσοι τῶν ἐν Ἀθῆναις Ἡπειρωτῶν δὲν
παρέστησαν ἀπώλεσαν μίαν γοητευτικὴν ἐσπερίδα καὶ
ἀλγισμὸν τὸν συγκέντρωσιν τόσοῦ Ἡπειρωτικοῦ κό-
σμου.

—Τὴν δευτέραν Κυριακὴν τῶν Ἀποκριῶν ὑπάρχει
ἄλλη Ἡπειρωτικὴ συγκέντρωσις ἐν τῷ Παρνασσῷ.
Τὸν λόγον αὐτὴν τὴν φορὰν ἔχουσιν αἱ κυραὶ, αἵτι-
νες χωρὶς κανένα θόρυβον, χωρὶς ἀρχαιρείας, χωρὶς
πολλὰ λόγια ἐπιτελοῦσι τὸ σπουδαιότερον ἔργον ἐν
Ἡπειρῷ. Παραλαμβάνουσι νεάνιδας τὰς ἐκπαιδεύου-
σιν ἐν Ἀθῆναις ὡς παιδαγωγούς καὶ τὰς ἀποστέλλου-

σιν εἰς Ἡπειρον ἐνθα ἰδρύνουσι νηπιαγωγεῖα εἰς τὰ
ἀλθανόφωνα χωρία. Τοιοῦτοτρόπως προσφέρουσιν ὑπὲρ
ἐκείνης ἀνεκτιμήτους καὶ εἰς τὴν Ἡπειρον καὶ εἰς τὸν
Ἕλληνισμόν ἐν γένει. Οἱ βιομήχανοι ἐν Ἀθῆναις
Ἡπειρωτῶν σπανίως προσέρχονται εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς
πατρίδος ἐορτὰς ταύτας. Φοβούνται μήπως τοὺς φάγη
κανένας καλλικάντζαρος. Γνωρίζουν μόνον νὰ ἐπικρί-
νουν τοὺς ἄλλους· ἅμα πρόκειται νὰ βγῇ ἀπὸ τὴν σα-
κούλα των κανένα δίφραγκον φεύγουν χίλια μέτρα
μακρὰν. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Συναυλία τῶν κυριῶν θὰ
τύχῃ ὡς καὶ πάντοτε ἀμείστητος ὑποστηρίξεως του-
λάχιστον ἐκ μέρους τῶν ἄλλων.

—Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν Συνῆλθε τὸ Συμ-
βούλιον τῆς ἀδελφότητος τῶν Ζαγορισίων καὶ κατήρ-
τησε τὸ προεδριὸν τοῦ ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος ὁ κ. Ν.
Παπαγιαννοπούλος, ἀντιπρόεδρος καὶ εἰσηγητὴς ἐπὶ
τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τμήματος ὁ κ. Σακελλαρίου, Τα-
μίας ὁ κ. Α. Λαμπρινός, Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ Εἰ-
σηγητὴς ἐπὶ τοῦ Γεωπονικοῦ τμήματος ὁ κ. Σ. Χα-
σιώτης, Εἰδικὸς Γραμματεὺς ὁ κ. Π. Πλούμης, Ἐφο-
ρος τῆς Βιβλιοθήκης ὁ κ. Γ. Ζηκίδης καὶ εἰσηγητὴς
ἐπὶ τοῦ Βιοτεχνικοῦ τμήματος ὁ κ. Α. Κουσιδής.

—Ὁ κ. Γ. Γάργαρος ὑποστηρίζων τὴν ἀρχήν, ὅτι
τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς ἐν Ἀθῆναις Ἡπειρωτι-
κῆς ἀδελφότητος δέον νὰ ἐκλέγονται κατ' ἔτος ὑπέ-
βαλε τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ συμβού-
λου τῆς Ἀδελφότητος ταύτης.

—Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας ὁ κ. Α. Πισπίρης καὶ
ἀνεχώρησεν εἰς Μπούλτζην τοῦ Ζαγορίου.

—Ὁ ἐν Ἀργυροκάστρῳ κ. Σταύρος Λίτος μᾶς
γράφει, ὅτι οὔτε ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἐργαστηρίου του,
(ὅστις ἄλλως τε εἶνε εὐγενέστατος καὶ ἐκ τῆς καλ-
λιτέρας ὁθωμανικῆς οἰκογενείας τοῦ Ἀργυροκάστρου)
οὔτε ἄλλος τις εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐργαστήριόν του καὶ
τὸν ἠπέλησε. Συνεπὶς ἀνυπόστατα εἶνε τὰ γρα-
φέντα καὶ τὰ διαφερόμενα.

Εὐχαρίστως ἔλαβον τὸ Ἡμερολόγιον τῆς «Ἡπει-
ρωτικῆς Ἀκτιδος» καὶ καθήκόν μου θεωρῶ νὰ συ-
στήσω εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ συμπατριώτας τὸν εὐέλ-
πιτα καὶ πολλὰ ὑπὲρ τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν πατρίδος,
ὑπάρχοντος Δημήτριον Ι. Ἐξάρχου, ἐκ Κακολά-
κου, συνιστῶν μάλιστα καὶ τὴν Διεύθυνσιν του Ἐ-
γερὸν Σουλτὰν Κων)πολιν.

Πόρτ-Σουδάν, τῇ 28 Ἰανουαρίου 1909.

Η. Βάλλας

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Λονδίνον, 5 Φεβρουαρίου. —Ὁ ἐν Κων-
σταντινουπόλει ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάιμς» τη-
λεγραφεῖ ὅτι ὁ νέος Μ. Βεζύρης προέβη ἐνώ-
πιον τῆς Βουλῆς εἰς δηλώσεις περὶ τοῦ προ-
γράμματος τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Χιλμὴ πασσάς
ἐδήλωσεν ὅτι ἀναγνωρίζει τὸ ὑπεύθυνον τῆς Κυ-
βερνήσεως ἀπέναντι τῆς Βουλῆς. Προσέθη-
κεν ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξω-
τερικῶς τὴν πολιτικὴν τοῦ προκατόχου του, ἐπι-
δίδων ἀγαθὰς σχέσεις μετ' ὅλων τῶν Δυνά-
μεων, ἀφοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του αἱ προ-
θέσεις εἶνε καθ' ὁλοκληρίαν εἰρηνικαί. Ἐξέφρασε
τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ τὴν εἰρηνικὴν διευ-
θέτησιν ὅλων τῶν ἐκκορευμένων ζητημάτων καὶ ὅτι
πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ καταβάλῃ πᾶσαν
δυνατὴν προσπάθειαν. Ὁ Κεμάλ βέης κατέκρινε
κατόπιν τὴν ἀντισυνταγματικότητα τοῦ νέου ὑ-
πουργείου καταρτισθέντος κατόπιν τῆς ἀντισυν-
ταγματικῆς συμπεριφορᾶς τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία
κατεδίδασκεν ἀναπολόγητον τὸν τέως Μέγαν Βε-
ζύρην. Ἡ Βουλὴ ἐξέφρασε διὰ μεγάλης πλειο-
νομιφίας τὴν ἐμπιστοσύνην της πρὸς τὴν Κυβερ-
νήσιν.

Κων)πολις, 6 Φεβρουαρίου. —Εἰς τοὺς
διπλωματικούς κύκλους ἐνταῦθα ἐπικρατεῖ ἡ
γνώμη ὅτι μετὰ δύο τοῖς τὸ πολὺ ἑβδομάδας
θ' ἀποσυρθῇ ὁ νῦν Μ. Βεζύρης Χουσεϊν Χιλμὴ
πασάς, ἐπειδὴ ὁ διορισμὸς του δὲν ἔκαμεν ἐντύ-
πωσιν εἰς τὸν Μουσουλμανικὸν λαὸν καὶ αὐτ'
αὐτοῦ θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Μ. Βεζύρειαν ὁ ἐπὶ τῶν
Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς Ριφαὰτ πασσάς ὅστις ἀνε-
χώρησεν ἤδη ἐκ Λονδίνου κατευθυνόμενος εἰς
τὴν πόλιν ἡμῶν. Ὁ Ριφαὰτ πασσάς εἶνε ἀνθρω-
πος συμπαθὴς τόσο εἰς τὸ Κομιτάτον ὅσον καὶ
εἰς τοὺς φιλελευθέρους.

Χθὲς τὴν μ. μ. ὁμᾶς ἐγκοίτων Τουρκοκορητῶν
μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπῆρχον πολλοὶ δημόσιοι
ὑπάλληλοι παρουσιάσθη παρὰ τῷ Ν. Μ. Βε-
ζύρην Χιλμὴ πασσάς, τὸν ὁποῖον ἀφοῦ συνεχάρη
ἀνεκοίνωσεν ὅτι οἱ Τουρκοκορητῆς διατρέφουν
τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ ἡ νέα Κυβέρνησις θὰ ἀκο-
λουθήσῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ προκατόχου ὑπουρ-
γείου ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς νήσου ὑπὸ τὴν
τουρκικὴν ἐπικυριαρχίαν. Ὁ Χιλμὴ πασσάς ἀπῆν-
τησεν ὅτι ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ εἶνε μία, τὴν ὁποίαν
θὰ τηρήσῃ καὶ αὐτός.

—Πρὸς ἐξευμένισιν τῆς Ἀγγλίας χθὲς ὁ
ταγματάρχης Ἐνβερ βέης μετὰ δύο μελῶν τοῦ
Κομιτάτου μετέβησαν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρε-
σβεῖαν ἵνα ἴδωσι τὸν πρεσβευτὴν καὶ διαβε-
βαιώσωσι αὐτῷ ὅτι κατ' οὐδὲν μετεβλήθη ἡ
φιλαγγλος πολιτικὴ τῆς Τουρκίας. Ἀλλ' ὁ Ἀγ-
γλος πρεσβευτὴς ἠρησῆθη νὰ δεχθῇ τοὺς ἀπυ-
σταλμένους τοῦ Κομιτάτου εἰπὼν ὅτι δὲν ἀνα-
γνωρίζει οὐδεμίαν ἐπίσημον ιδιότητα εἰς αὐ-
τούς. Κατόπιν οἱ ἀπεσταλμένοι ἠθέλησαν νὰ ἴδωσι
τὸν ἀ' διεργηνέα τῆς πρεσβεΐας ὅστις ἐπίσης δὲν
τούς ἐδέχθη.

—Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας εἰς τὰ χω-
ρία Κρέβα καὶ Μπαροβίτσα Βουλγαροὶ κομιτα-
τῆδες κατέλαβον τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, μὴ ἐπι-
τρέποντες τὴν ἐν αὐτῷ φοίτησιν τῶν Ἑλληνο-
παίδων.

Οἱ Ἕλληνες προβλέποντες τὸν κίνδυνον τὸν
ὁποῖον διατρέχουν, ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκατα-
λείψουν τὰς οἰκίας των καὶ νὰ καταφύγουν εἰς
τὴν Γουμένισσα.

Αἱ ἀρχαί, καίτοι περιήλθον εἰς γνώσιν αὐτῶν
τ' ἀνωτέρω, ἀδιαφοροῦν τελείως.

ΒΕΡΟΛΙΝΕΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Οἱ Ἀγγλικοὶ σκοποὶ. —Ὁ κόμης Σουβάλωφ
εἰς τὰ «Ἀνεκδότα ἀπομνημονεύματά του» ἐπι-
κρίνει πνευματωδῶς τοὺς Ἀγγλικούς Ἀγγλι-
κούς σκοποὺς λέγων: «Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς τῶν
διαπραγματεύσεων, παρετήρησα ὅτι ὁ κύριος
σκοπὸς εἰς ὃν ἀπέβλεπεν ἡ Ἀγγλία ἦτον ὁ δι-
χωρισμός τῆς Βουλγαρίας εἰς δύο καὶ τὸ νὰ
μείνῃ ἡ σειρά τοῦ Αἰμου εἰς τὴν Τουρκίαν, διὰ
νὰ δύναται αὕτη νὰ ἀμυνεταὶ ἐναντίον τῶν μελ-
λουσῶν ἐπιδρομῶν μας. Ὅσον σοβαρὰ καὶ ἐν
ἐφάρμοστον ἡ μεταβολὴ τῶν συνόρων ἐν Μικρῇ
Ἀσίᾳ καὶ ἡ ἐγκατάλειψις εἰς τὴν Ρωσσίαν τοῦ
Κάρε, ἰδίως δὲ τοῦ Βατούμ, τὸ ζήτημα τοῦ Αἰ-
μου ὑπερίσχυεν ὅλων τῶν λοιπῶν πρὸ τῶν οὐ-
φθαλμῶν τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Αὐτὸ ἦτο
σφάλμα τὸ ὁποῖον διέπραττον ὁ λόρδος Σώλ-
σβαρν καὶ ὁ λόρδος Μπῆκονσφιλδ. Ἦτο προ-
φανές ὅτι ὁ διχωρισμὸς τῆς Βορείου ἀπὸ τῆς
Νοτίου Βουλγαρίας δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ
εἶνε πλαστὴ ἔστω καὶ ἐὰν οἱ Τούρκοι εἶχον τὴν
ἀμυνὰν τοῦ Αἰμου, καὶ ἐνθυμούμαι ὅτι προέ-
τεινα εἰς τὸν λόρδον Σώλσβαρν, ὅταν ἐξῆτει ἡ
νομοσχέσις διὰ τὰς δύο ταύτας Βουλγαρίας, νὰ
ὀνομάσῃ τὴν μὲν Βουλγαρίαν εὐχαριστημένην,
τὴν δὲ «Βουλγαρίαν δυσηρεστημένην».

Ἀλλὰ τὰ γεγονότα ἀνέλαβον νὰ ἐκμηδενί-
σωσι μετ' ὀλίγον τὸν συνδυασμὸν αὐτὸν τῶν
Ἀγγλων διπλωματῶν.

Ἡ ἐντύπωσις ἐν Ρωσσίᾳ. —Ἀπαξ συνομο-
λογηθείσης τῆς συμφωνίας μυστικῶς μεταξὺ
Ρωσσίας καὶ Ἀγγλίας, ὁ Πρεσβευτὴς ἀναχωρεῖ
ἐκ Λονδίνου καὶ μεταβαίνει ἀπ' εὐθείας εἰς
Φρειδριξρούε.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, λέγει
πολὺ ἐξεπλάγῃ ὅταν τὸν κατέστησεν ἐνήμερον
τῶν συνεννοήσεων μου μετὰ τῶν Ἀγγλων Ὑ-
πουργῶν. Κατ' ἀρχὰς ἐφάνη λίαν ἀνήσυχος ἐ-
πειδὴ διαπραγματευθῆμεν μετὰ τῆς Ἀγγλίας
ἀντὶ νὰ διαπραγματευθῶμεν μετὰ τῆς Αὐστρίας
Ἀπῆντησα εἰς τὸν πρίγκηπα ὅτι συμφέρον ἡμῶν
πρόδηλον ἦτον νὰ ἔλθωμεν εἰς διαπραγματεύ-
σεις μετ' ἐκείνης ἐκ τῶν Δυνάμεων, ἥτις ἦτο ἡ
μᾶλλον διατεθειμένη νὰ μᾶς κηρύξῃ τὸν πόλε-
μον, μετ' ἐκείνης τῆς ὁποίας οἱ στόλοι ἦσαν κατ'
ὅλα ἐτοιμοί. Ἄλλως πελοῦγί ἡ Αὐστρία ἄλλ'
Ἀγγλία μᾶς ἐφερεν ἀντιρρήσεις εἰς τὴν κατὰ
κτῆσιν τοῦ Κάρε καὶ τοῦ Βατούμ.

Ἡ δὲ δημοτικὴ γνώμη ἐν Ρωσσίᾳ ἦτο κεκλι-
νυμένη ὑπὲρ τῆς προσαρτήσεως τῶν δύο αὐτῶν
σημείων. Καὶ ὁ πρίγκηψ Μπίσμαρκ ἐφάνη κατ'
αὐτὸς ἐκτάκτως ἐκπλαγείς ὡς ἐμαθεν ὅτι ἡ
Ἀγγλία συνήκει νὰ μᾶς παραχωρήσῃ τὸ Κάρε
καὶ τὸ Βατούμ. Καὶ εὐλόγως ἐκρινεν ὅτι δὲν
συνεβιβάζετο ἡ παραδοχὴ αὕτη μετὰ τὸ ὅσον καὶ
τὰς δηλώσεις τοῦ λόρδου Σώλσβαρν, ἀφ' ὧν
εἶχεν ἀναλάβει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτε-
ρικῶν. (Ἀκολουθεῖ)

Τύποις: Η. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ